

Messukylä 9.4.1918

Täällä sitä istua köllötetään ja levähetään nuista viime viikon kovista taisteluista. Täällä luonnon helmassa istuessani muistuu mieleen monesti kotikonnut ja omaiseni jotka saavat olla rauhassa ja nauttia luoja suuren ja kauniin keväimen alku ihanuudesta, joka tulee ajallaan ja jota ei voi kukaan estää, sillä nytkin on kaunis ilma ja kuulen ensi kerran leivon laulavan ehkä kiitosta luojalle joka on hänetki luonu, vain ei leivo parka tiennyt kun viime syksynä lähti että ne monet kukkatarhat jossa hänkin lauleli ihmisten iloksi ja omaksi huvikseen on nyt veren ja ruumiitten tahraamana. Voi taivas sun kanttas kun oot sievän siniverhon peittämä, ei oo yhtään pilven lonkareta joka sinun kauneuttasi tahrals. Vain kuitenkin kuuluu kaukaa niin kuin ukkosen jyrinää ja kysyn mitä se on ja ihte saan vastata että sehän on sitä tykkien jyskettä joka repii ja lyö rikki kaiken mitä vain eteen sattuu.

Sotamies Antti Vasankarin muistivihkosta sisällissodan ajalta
(Säksän Antti, s. 1894 k. 1964)

Peräkuokkalassa 5.4.1918

Nään elon kärsimystä kaikkialla
ja koetusten koulun kovuutta.
Nään rikkaan huokaamassa huolten alla
ja köyhän kantamassa kuormia.
Nään hymyn kätkemässä kyöneleen
ja pinnan tyynen alta miskyveen.